

Załącznik do Zarządzenia nr 2/02/2024
dyrektora SP2 w Wiśle z dnia 15.02.2024 r.

**Polityka ochrony małoletnich/dzieci
przed krzywdzeniem
w Szkole Podstawowej nr 2
w Wiśle**

Wiśla, 15.02.2024 r.

Podstawy prawne:

1. Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 535),
2. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249 z późn. zm. oraz z 2023 r. poz. 289 i 535)
3. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. [o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym] < o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich >
4. Ustawa z dnia 25.02.1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy.
5. Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw.
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury “Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy “Niebieska Karta”
7. Ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o resocjalizacji w wspieraniu nieletnich.
8. Prawo Oświatowe
9. Karta Nauczyciela

Preambuła

Niniejszy dokument dotyczy całego personelu Szkoły Podstawowej nr 2, na wszystkich szczeblach.

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Szkoły Podstawowej nr 2 w Wiśle Czarnem jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownik placówki traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownik placówki, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej placówki oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1.

1. Pracownikiem placówki jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika placówki, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

Podstawowa terminologia dotycząca przemocy wobec dzieci;

W prawie istnieje wiele różnych form krzywdzenia dzieci, które są traktowane jako przestępstwa lub naruszenia praw dziecka. Poniżej niektóre z tych form krzywdzenia dzieci:

Przemoc fizyczna: polega na zadawaniu dziecku bólu lub obrażeń fizycznych przez opiekuna lub inną osobę dorosłą, co może obejmować bicie, kopanie, szarpanie czy inne formy przemocy fizycznej.

Przemoc emocjonalna, psychiczna: obejmuje działania, które mogą znacznie wpływać na zdrowie psychiczne dziecka, takie jak poniżanie, zastraszenie, upokarzanie, wyśmiewanie, groźby lub zaniechanie emocjonalne. To forma przemocy, która nie zawsze pozostawia widoczne ślady fizyczne, ale może mieć długotrwałe skutki na psychikę dziecka.

Przemoc seksualna: to angażowanie dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą. Wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie dziecka, współżycie z dzieckiem) oraz zachowania bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych, podglądanie, ekshibicjonizm). Przemoc ta może być jednorazowym incydentem lub powtarzać się przez dłuższy czas.

Zaniechanie dziecka: polega na braku odpowiedniej opieki, nadzoru lub wsparcia przez opiekuna lub rodzica, co może prowadzić do braku jedzenia, ubrania, opieki medycznej, edukacji czy bezpieczeństwa.

Brak dostępu do edukacji: ograniczenie lub uniemożliwienie dziecku dostępu do nauki i edukacji, co jest naruszeniem jego prawa do rozwoju i zdobycia wiedzy.

Cyberprzemoc: to forma przemocy, która ma miejsce online i obejmuje zachowania takie jak hejtowanie, szantaż, zastraszenie czy rozpowszechnianie obraźliwych treści.

Zmuszanie do udziału w działaniach przestępczych: zmuszanie dziecka do uczestnictwa w działaniach przestępczych, takich jak kradzieże, handel narkotykami czy inne przestępstwa.

Przemoc domowa jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, mienia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody ma jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę, oraz mające na celu uzyskanie kontroli w zakresie nabywania i korzystania z posiadanych przez tę osobę zasobów ekonomicznych.

6. Osoba odpowiedzialna za internet to wyznaczony przez dyrektora placówki pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z internetu przez dzieci na terenie szkoły oraz nad bezpieczeństwem dzieci w internecie.
7. Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez dyrektora placówki pracownik sprawujący nadzór nad realizacją standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem w placówce.
8. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Pracownicy placówki posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka.
3. Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko, a dzieci znają zasady bezpiecznych relacji dziecko–dziecko ustalone w placówce. Zasady stanowią załącznik do niniejszych Standardów. (załącznik nr 1)
4. Rekrutacja pracowników placówki odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. (załącznik nr 2)

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 3.

1. W przypadku podejrzenia pracownika szkoły, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek poinformowania o tym fakcie wychowawcy ucznia, pedagoga szkolnego lub specjalnego, dyrektora szkoły.
2. Po powzięciu informacji o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, **zbiera się zespół do spraw pomocy psychologiczno-pedagogicznej wraz z wychowawcą** i dokonuje analizy w oparciu o schematy i procedury postępowania obowiązujące w szkole (Załącznik nr 10), czy podejrzenia są zasadne i sporządza notatkę służbową.
3. Jeżeli podejrzenia nie są zasadne nie wszczyna się procedury, ale dokonuje się dalszej obserwacji dziecka.
4. Jeżeli podejrzenia co do krzywdzenia dziecka potwierdzą się lub sytuacja jest niejasna i wymaga dalszych działań, pedagog szkolny wzywa opiekunów dziecka, którego dotyczy sprawa, oraz informuje ich o podejrzeniu.
5. **Pedagog szkolny** powinien sporządzić opis sytuacji szkolnej/przedszkolnej/rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami, oraz sporządza plan pomocy dziecku.
6. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące: wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku i podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, oraz w razie konieczności zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia

do odpowiedniej placówki i/lub skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku.

7. Szkoła współpracuje z lokalnymi instytucjami i organizacjami, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (m.in.: policja, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Wiśle, Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Cieszynie, placówka ochrony zdrowia), zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom oraz rodzicom (Załącznik nr 11). W szkole wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

§ 4

1. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) **kierownictwo placówki powołuje zespół interwencyjny**, w skład którego wchodzi: **pedagog/psycholog, wychowawca dziecka, kierownictwo placówki, inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku** (dalej określane jako: zespół interwencyjny).
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, na podstawie opisu sporządzonego przez pedagoga szkolnego oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.
3. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji.
4. Ze spotkania sporządza się protokół wraz z planem pomocy dziecku jako załącznikiem.
5. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez pedagoga opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
6. **Pedagog** informuje opiekunów o ile to nie oni są sprawcami krzywdzenia o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej bądź przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskie Karty” – w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia i skorelowanej z nim interwencji) - (procedura rozpoczęcia Niebieskiej Karty – załącznik nr 3)

7. Po poinformowaniu opiekunów przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor placówki składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
8. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
9. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.
10. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji (załącznik nr 4), którą załącza się do dokumentacji zespołu interwencyjnego. Przewodniczący zespołu interwencyjnego prowadzi rejestr interwencji (wg wzoru załącznik nr 4a)
11. Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział IV

Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku dziecka

§ 5

1. Placówka zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Standardy ochrony danych osobowych dzieci regulują odrębne przepisy (przepisy RODO).
2. Placówka, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Wytyczne dotyczące zasad publikacji wizerunku dziecka zawarte są w załączniku nr 5 niniejszych Standardów.

§ 6

1. Pracownikowi placówki nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.

2. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, pracownik placówki może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody.
3. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
4. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

§ 7

1. Upublicznienie przez pracownika placówki wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka. Dobrą praktyką jest również pozyskiwanie zgód samych dzieci.
2. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na stronie youtube.com w celach promocyjnych).

Rozdział V

Zasady dostępu dzieci do internetu

§ 8

1. Placówka, zapewniając dzieciom dostęp do internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju;
2. Zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych stanowią załącznik nr 6 do niniejszych Standardów.
3. Na terenie placówki dostęp dziecka do internetu możliwy jest tylko pod nadzorem nauczyciela. Dostęp do sieci WIFI placówki chroniony jest hasłem. Hasło nie jest udostępniane uczniom.
4. Nauczyciel prowadzący zajęcia, podczas których dzieci korzystają z internetu, czuwa nad bezpieczeństwem korzystania z internetu przez dzieci, podczas trwania tych zajęć.

§ 9

1. Firma zewnętrzna, z którą szkoła ma podpisaną umowę, dba, aby sieć internetowa placówki była zabezpieczona przez niebezpiecznymi treściami, instalując i aktualizując odpowiednie, nowoczesne oprogramowanie.

2. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
3. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik przekazuje kierownictwu placówki, które aranżuje dla dziecka rozmowę z psychologiem lub pedagogiem.
4. Pedagog/psycholog przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie.
5. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy pedagog/psycholog uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale III niniejszych Standardów.

Rozdział VI

Monitoring stosowania Standardów

§ 10

1. Kierownictwo placówki wyznacza ***pedagoga specjalnego jako osobę odpowiedzialną za Standardy ochrony dzieci w placówce.***
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia standardów i prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach.
3. Ewaluacji standardów dokonuje się 1 raz na rok szkolny i omawia podczas zebrania Rady Pedagogicznej.
4. Kierownictwo po analizie wniosków wprowadza niezbędne zmiany do tegoż dokumentu i ogłasza pracownikom placówki.

Rozdział VII

Edukacja w zakresie praw ucznia oraz ochrony przed zagrożeniem przemocą i wykorzystywaniem

§ 11

1. W każdej klasie powinny odbyć się zajęcia na temat:
 - praw dziecka,
 - ochrony dzieci przed przemocą oraz wykorzystywaniem,
 - profilaktyki przemocy rówieśniczej,

- zagrożeń bezpieczeństwa uczniów w internecie
i są one wpisane w roczny plan profilaktyczno-wychowawczy.
2. W każdej klasie uczniowie zostali poinformowani, do kogo mogą się zgłosić o pomoc w przypadku krzywdzenia lub wykorzystywania.
 3. W placówce dostępne są dla uczniów materiały edukacyjne w zakresie: praw ucznia oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem seksualnym oraz zasad bezpieczeństwa w internecie.
 4. W placówce wyeksponowane są informacje dla uczniów na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla uczniów.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

§ 12

1. Dokument wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników placówki, dzieci i ich opiekunów, w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną oraz poprzez zamieszczenie na stronie internetowej i wywieszenie w widocznym miejscu w siedzibie, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.

.....
Podpis przedstawiciela Rady Rodziców

.....
Podpis koordynatora

.....
Podpis dyrektora szkoły

Załączniki

Załącznik nr 1.

Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko, zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko, zasady rozwiązywania sytuacji konfliktowych pomiędzy rówieśnikami w Szkole Podstawowej nr 2

Zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko

Zasady ogólne

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Należy doceniać i szanować wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażować i traktować równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
3. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
4. Personel, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.
5. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy.
6. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia.

Relacje personelu z dziećmi

1. Należy utrzymywać profesjonalne relacje z dziećmi i każdorazowo rozważyć, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.
2. Należy działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

Komunikacja z dziećmi

1. W komunikacji z dziećmi należy zachować cierpliwość i szacunek, słuchać uważnie dzieci i udzielać odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
2. Niedopuszczalne jest:
 - zawstydzanie, upokarzanie, ośmieszanie, lekceważenie i obrażanie dziecka,
 - zachowanie wrogie, aroganckie, agresywne, złośliwe,
 - zachowywanie się w sposób niestosowny, obejmujące używanie wulgarnych słów, gestów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej,

Działania z dziećmi

W działaniach z dziećmi:

- należy unikać faworyzowania,
- niedopuszczalne jest nawiązywanie relacji romantycznych lub seksualnych (dwuznaczne żarty, gesty, rozmowy, treści erotyczne i pornograficzne),
- należy unikać niesprawiedliwego przydzielania zadań, nieadekwatnego do możliwości i wieku lub nieuzasadnionego zwalniania dzieci z obowiązków,
- niedopuszczalne jest przyzwolenie na wykorzystywanie młodszych, słabszych i niepełnosprawnych wychowanków przez inne osoby.

Dyscyplinowanie dziecka definiowane jest jako narzędzie „informacji zwrotnej”, komunikujące uczniom/dzieciom, że ich postawa w danej sytuacji nie jest właściwa, sprzeczna z normami społecznymi. Ma pobudzać do uczenia się, a nie krzywdzić. Wiąże się ze stawianiem granic, kształtowaniem trwałego systemu wartości, podniesienia samooceny i umiejętności podejmowania trafnych i odpowiedzialnych decyzji. Metody dyscyplinowania powinny być dostosowane do wieku i poziomu rozwoju dziecka.

Niedopuszczalne są formy dyscyplinowania mające na celu upokorzenie, poniżenie i wykorzystanie przewagi fizycznej (szarpanie, popychanie, uderzanie itp.) i psychicznej (ośmieszanie, poniżanie, wyśmiewanie, wyzywanie itp.).

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne (bicie, szturchanie, popychanie i inne naruszanie integralności fizycznej). Niedopuszczalne jest dotykanie dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Przykładowe formy takiego kontaktu:

- pomoc w czynnościach związanych ze spacerem,
- pomoc w czynnościach związanych z zajęciami sportowo-rekreacyjnymi,
- pomoc w czynnościach pielęgnacyjnych, higienicznych, jedzeniu,
- reagowanie na potrzeby emocjonalne, szczególnie dziecka młodszego np. przytulenie się do dorosłego.

Kontakty tego typu powinny mieć miejsce w obecności osób trzecich, w miarę możliwości w pomieszczeniach monitorowanych.

Stanowcze interwencje wychowawcze prowadzone w bezpośrednim kontakcie fizycznym są dopuszczalne jedynie w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia, takich jak:

- konflikty pomiędzy podopiecznymi (rozdzielenie, przytrzymanie),
- działania z zakresu pomocy przedmedycznej (udzielanie pierwszej pomocy),
- zagrożenie lub panika spowodowana czynnikami zewnętrznymi (pożar, zjawiska atmosferyczne, niebezpieczne zachowanie osób trzecich).

Kontakty poza godzinami pracy

1. Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych.
2. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, należy poinformować o tym dyrekcję, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
3. Niedopuszczalne jest utrzymywanie kontaktów z uczniem/dzieckiem celem zaspokojenia przez dorosłego własnych potrzeb społecznych lub emocjonalnych, dających dziecku poczucie bycia faworyzowanym i wyróżnianym.

Bezpieczeństwo online

1. Kontakty online powinny być ściśle związane z wykonywaniem obowiązków służbowych, wychowawczych i opiekuńczych, dokumentowane z możliwością ich udostępnienia (e-maile, smsy, zapisy w komunikatorach).
2. Bądź świadom cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania Twojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także Twoich własnych działań w Internecie. Jeśli Twoje profile są publicznie, dzieci i ich rodzice/opiekunowie będą mieć wgląd w Twoją cyfrową aktywność.

Zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko

1. Traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być przez nich traktowany.
2. Każda osoba zasługuje na szacunek niezależnie od pochodzenia, koloru skóry, płci, języka, religii, przynależności kulturowej, stopnia sprawności lub niepełnosprawności, czy poziomu zamożności.
3. Bądź wyrozumiały i empatyczny w stosunku do innych.
4. Szanuj granice innych osób, nie postępuj wbrew ich woli.
5. Wyrażaj swoje uczucia bez agresji i obraźliwych słów.
6. Niedozwolone jest bicie, szarpanie, popychanie, kopanie swoich kolegów/koleżanek oraz wszelkie inne agresywne zachowania.
7. Niedozwolone jest obrażanie, wyśmiewanie, poniżanie, wyzywanie, swoich kolegów/koleżanek oraz inne zachowania naruszające ich godność osobistą.
8. Jeżeli jesteś uczestnikiem konfliktu lub obserwatorem, poproś neutralną osobę, aby pomogła rozwiązać konflikt. Jeżeli oceniasz, że konflikt narasta i może doprowadzić do agresji, poproś dorosłą osobę o pomoc.
9. Jesteś odpowiedzialny za swoje czyny i musisz być przygotowany na konsekwencje swojego zachowania.
10. Konsekwencją złego zachowania może być:
 - rozmowa z nauczycielem, bez wpisania negatywnej uwagi do dziennika,
 - wpisanie negatywnej uwagi do dziennika oraz:
 - *indywidualna rozmowa z nauczycielem,
 - *omówienie złego zachowania na forum klasy podczas lekcji wychowawczej,
 - *rozmowa z dyrektorem,

*czasowe ograniczenie praw uczniowskich (np. zakaz udziału w szkolnej imprezie, zakaz reprezentowania szkoły na zewnątrz podczas zawodów itp.)

*wezwanie rodziców,

Zasady rozwiązywania sytuacji konfliktowych pomiędzy rówieśnikami w szkole

1. **Komunikacja:** Zachęcaj dzieci do otwartej, szczerzej i empatycznej komunikacji. Ucz, aby wyrażały swoje uczucia i potrzeby bez agresji lub obraźliwych słów.
2. **Słuchanie:** Ważne jest, aby uczyć uczniów umiejętności słuchania drugiej strony. Każdy uczestnik konfliktu powinien być wysłuchany i zrozumiany
3. **Empatia:** Ucz dzieci, aby próbowały zrozumieć sytuację z perspektywy drugiej osoby. To pomaga w budowaniu empatii i zrozumienia.
4. **Rozpoznawanie emocji:** Pomóż uczniom rozpoznawać swoje własne emocje i emocje innych. To umożliwi lepsze zrozumienie źródła konfliktu
5. **Rozmowa z trzecią osobą:** Zachęć uczniów do poszukiwania neutralnej osoby, która może pomóc w rozwiązaniu konfliktu, jeśli nie są w stanie samodzielnie go rozwiązać
6. **Negocjacje:** Ucz dzieci umiejętności negocjacji i kompromisu.
7. **Rozwiązywanie problemów:** Naucz dzieci, jak rozwiązywać problemy krok po kroku. Pomóż im określić możliwe rozwiązania i konsekwencje każdego z nich.
8. **Bez przemocy:** Podkreśl, że przemoc fizyczna, werbalna czy emocjonalna nie jest akceptowalna. Naucz dzieci, jak radzić sobie z konfliktami bez uciekania się do przemocy
9. **Zachowanie respektu:** Podkreślaj znaczenie szacunku w trakcie rozwiązywania konfliktów. Każda osoba zasługuje na szacunek, niezależnie od sytuacji
10. **Wzajemne wybaczenie:** Uczyc dzieci, że każdy popełnia błędy, i promuj ideę wybaczenia i dawania drugiej szansy.
11. **Dorosły nadzór:** W trudniejszych przypadkach lub gdy uczniowie nie są w stanie sami rozwiązać konfliktu, zaangażuj dorosłych, takich jak nauczyciele, pedagog lub rodzice
12. **Edukacja na temat różnic kulturowych i społecznych:** Pomóż uczniom zrozumieć różnice między ludźmi i kulturami jako okazję do nauki i wzajemnego szacunku, a nie jako przyczynę konfliktów
13. **Monitorowanie i interwencja:** Naucz dzieci, jak rozpoznawać konflikty, zanim eskalują się i jak proaktywnie interweniować w celu ich rozwiązania.

14. Wsparcie psychologiczne: Zapewnij dostęp do wsparcia psychologicznego dla uczniów, którzy doświadczają trudnych konfliktów lub mają trudności w radzeniu sobie z emocjami.

15. Kultura szkoły: Stwórz kulturę szkoły opartą na zasadach szacunku, otwartości i dialogu. To pomoże w prewencji konfliktów i promowaniu pozytywnych relacji

Dobre zarządzanie konfliktami jest ważnym elementem edukacji społecznej, który pomaga uczniom rozwijać umiejętności interpersonalne i budować zdrowe relacje z rówieśnikami.

Załącznik nr 2.

Zasady bezpiecznej rekrutacji personelu w Szkole Podstawowej nr 2

Szkoła zatrudnia pracowników na podstawie umowy o pracę.

Placówka dba o to, aby osoby przez nią zatrudnione posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z dziećmi (nauczyciel, pedagog szkolny, logopeda, pedagog specjalny, nauczyciel współorganizujący proces kształcenia, katecheta, ksiądz), lub kwalifikacje do pracy na danym stanowisku (sekretarka, kucharka, woźny, sprzątaczką, pomoc nauczyciela).

Aby sprawdzić kwalifikacje kandydata na dane stanowisko pracy oraz czy kandydat podziela wartości związane z szacunkiem wobec dzieci i przestrzegania ich praw, placówka żąda takich danych jak:

- a. wykształcenie,
- b. kwalifikacje zawodowe,
- c. przebieg dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki

Szkoła musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę zatrudnioną. W tym celu placówka zna:

- a. imię (imiona) i nazwisko,
- b. datę urodzenia,
- c. dane kontaktowe osoby zatrudnianej.

Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi placówka jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym.

Aby sprawdzić osobę w Rejestrze placówka potrzebuje następujących danych kandydata/kandydatki:

- a. imię i nazwisko,
- b. data urodzenia,
- c. pesel,
- d. nazwisko rodowe,
- e. imię ojca,
- f. imię matki.

Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.

Szkoła pobiera od kandydata/kandydatki zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 25 lipca r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600).

Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinna przedłożyć Ci również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów. Pobierz od kandydata/kandydatki oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/ kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści:

Przykładowy formularz oświadczenia:

.....

(miasto)

(data)

Oświadczenie o niekaralności i zobowiązaniu do przestrzegania podstawowych zasad ochrony uczniów

Ja, nr PESEL

oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie.

Ponadto oświadczam, że zapoznałam/-em się z zasadami ochrony uczniów obowiązującymi zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....

Podpis

Załącznik nr 3.

Rola szkoły w procedurze „Niebieskiej Karty”

1. W przypadku podejrzenia stosowania przemocy wobec dzieci/uczniów uczęszczających do szkoły *pedagog szkolny lub pedagog specjalny lub dyrektor* wypełnia formularz Niebieskiej Karty - część A. Może to nastąpić jedynie w obecności rodzica, opiekuna prawnego (musi to być tzw. rodzic/opiekun chroniący) lub osoby najbliższej jeżeli przemoc stosują oboje rodzice.
2. Przeprowadzenie rozmowy z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że została dotknięta przemocą w rodzinie jest niezbędnym elementem procedury. Rozmowa taka powinna zostać przeprowadzona w **warunkach gwarantujących swobodę wypowiedzi i poszanowanie godności tej osoby oraz zapewniających jej bezpieczeństwo**. Za każdym razem należy ocenić, czy miejsce przeprowadzania rozmów jest odpowiednie i zapewnia poczucie godności i bezpieczeństwa. Osoba, z którą się przeprowadza rozmowę w ramach wszczętej procedury musi mieć pewność, że ani sprawca ani osoby trzecie (uczniowie, nauczyciele, inni pracownicy czy rodzice dzieci uczęszczających do szkoły) jej nie słyszą i co więcej, że informacje te nie będą w przyszłości takim osobom udostępniane.
3. W sytuacji kiedy istnieje zagrożenie dla życia i zdrowia dziecka należy podjąć działania interwencyjne mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa osobie pokrzywdzonej. Aby podjąć takie działania szkoła powinna podjąć współpracę z policją, pracownikiem socjalnym lub przedstawicielem ochrony zdrowia.
4. Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – części A” osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, przekazuje się formularz „Niebieska Karta – B”. **Jeżeli osobą tą jest dziecko, formularz B przekazuje się rodzicowi, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu albo osobie, która zgłosiła podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie. Formularza „Niebieska Karta – B” nie przekazuje się dziecku doznającemu przemocy w rodzinie. Formularza tego nie przekazuje się osobie podejrzanej o stosowanie przemocy w rodzinie.** Jeżeli podejrzanym o stosowanie przemocy w rodzinie jest jeden z rodziców dziecka, to formularz „Niebieska Karta – B” należy przekazać jedynie drugiemu z rodziców.
5. Już po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” dyrektor szkoły lub nauczyciel (psycholog lub pedagog szkolny), który wszczął procedurę zobowiązany jest niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie **7 dni** od wszczęcia procedury przekazać oryginał

wypełnionego formularza „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego. W szkole zostaje kopia przekazanego formularza.

**Załącznik nr 4.
Karta interwencji**

Imię i nazwisko dziecka:		
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia) opis:		
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia:		
Dotychczasowe działania pedagoga/ psychologa – opis	Data:	Działania/ ustalenia
Spotkania z rodzicami	Data:	Działania/ ustalenia
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	<ul style="list-style-type: none"> • zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, 	

	<ul style="list-style-type: none"> • inny rodzaj interwencji, 	
Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli placówka uzyskała informacje o wynikach/ działania placówki/działania rodziców		
Dodatkowe ważne informacje		

Załącznik 4a Rejestr interwencji

L.p.	Data	Imię i nazwisko dziecka, którego dotyczy sytuacja/klasa	Opis zgłaszanego rodzaju krzywdzenia/ opis podjętych działań	Podpis
1.				
2.				
3.				

Załącznik nr 5.

Zasady ochrony wizerunku dziecka obowiązujące w Szkole Podstawowej nr 2

Zasady powstały w oparciu o obowiązujące przepisy prawa.

Nasze wartości: w naszych działaniach kierujemy się odpowiedzialnością i rozważą w obec utrwalania, przetwarzania, używania i publikowania wizerunków dzieci.

1. Dzielenie się zdjęciami i filmami z naszych aktywności służy celebrowaniu sukcesów dzieci, dokumentowaniu naszych działań i zawsze ma na uwadze bezpieczeństwo dzieci. Wykorzystujemy zdjęcia/nagrania pokazujące szeroki przekrój dzieci – chłopców i dziewczęta, dzieci w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach, stopniu sprawności i reprezentujące różne grupy etniczne. Zdjęcia i filmy promujące naszą szkołę udostępniamy na szkolnym Facebooku, oraz stronie internetowej szkoły www.sp2wisla.edu.pl
2. Dzieci mają prawo zdecydować, czy ich wizerunek zostanie zarejestrowany i w jaki sposób zostanie przez nas użyty.
3. Zgoda rodziców/opiekunów prawnych na wykorzystanie wizerunku ich dziecka jest tylko wtedy wiążąca, jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie prawni zostali poinformowani o sposobie wykorzystania zdjęć/nagrań i ryzyku wiążącym się z publikacją wizerunku.

Dbamy o bezpieczeństwo wizerunków dzieci poprzez:

1. Na początku każdego roku szkolnego rodzice otrzymują zgodę na publikację wizerunku ich dziecka w celu promocji szkoły.
2. Jeśli dziecko nie życzy sobie, by jego wizerunek był wykorzystany w celach promocji szkoły na stronach internetowych, nie upubliczniamy zdjęć/filmów z jego wizerunkiem.
3. Przed upublicznieniem zdjęć/nagrań udzielamy wyjaśnień do czego zostaną wykorzystane i jak przechowywane.
4. Nie ujawniamy jakichkolwiek informacji wrażliwych o dziecku dotyczących m.in.: stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej i powiązanych z wizerunkiem dziecka (np. w przypadku zbiórek indywidualnych organizowanych przez naszą instytucję).
5. Zasady fotografowania i nagrywania dzieci:
 - wszystkie dzieci znajdujące się na zdjęciu/naganiu muszą być ubrane, a sytuacja zdjęcia/nagrania nie jest dla dziecka poniżająca, ośmieszająca ani nie ukazuje go w negatywnym kontekście,

- zdjęcia/nagrania dzieci powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać dzieci w grupie, a nie pojedyncze osoby.
6. Rezygnację z publikacji zdjęć dzieci, nad którymi nie sprawujemy już opieki, jeśli one lub ich rodzice/opiekunowie prawni nie wyrazili zgody na wykorzystanie zdjęć po odejściu z instytucji
 7. Przyjęcie zasady, że wszystkie podejrzenia i problemy dotyczące niewłaściwego rozpowszechniania wizerunków dzieci należy rejestrować i zgłaszać dyrekcji, podobnie jak inne niepokojące sygnały dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Załącznik nr 6.

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych w Szkole Podstawowej nr 2

1. Infrastruktura sieciowa placówki umożliwia stały dostęp do internetu personelowi szkoły, natomiast dzieciom tylko w czasie zajęć pod nadzorem nauczyciela.
2. Sieć jest monitorowana, tak, aby możliwe było zidentyfikowanie sprawców ewentualnych nadużyć.
3. Rozwiązania organizacyjne na poziomie placówki bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa.
4. Wyznaczona jest osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo sieci w instytucji. Osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo w sieci w SP nr 2 jest dyrektor szkoły.

Do obowiązków tej osoby należy:

- a. Zawarcie odpowiedniej umowy z firmą zewnętrzną, której celem będzie zabezpieczenie sieci internetowej placówki przed niebezpiecznymi treściami poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego, nowoczesnego oprogramowania oraz aktualizowanie oprogramowania w miarę potrzeb.
 - b. Organizacja okresowych szkoleń pracowników szkoły prowadzących zajęcia z dziećmi z wykorzystaniem komputerów z dostępem do sieci internet w celu zapoznania z procedurami postępowania w przypadku prób wejścia uczniów na nieodpowiednie strony internetowe lub znalezienia na komputerze, z którego korzystał dany uczeń niebezpiecznych treści.
5. Istnieje regulamin korzystania z internetu przez dzieci oraz procedura określająca działania, które należy podjąć w sytuacji znalezienia niebezpiecznych treści na komputerze.
 6. Nauczyciele prowadzący zajęcia, podczas których uczniowie korzystają z zasobów sieci internet mają obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z internetu. Pracownik placówki czuwa nad bezpieczeństwem korzystania z internetu przez dzieci przez cały czas trwania zajęć.
 7. W miarę możliwości nauczyciele informatyki i zajęć komputerowych przeprowadzają z dziećmi cykliczne zajęcia dotyczące bezpiecznego korzystania z internetu.

Załącznik 8.

Wzór - wniosek o wgląd w sytuację ucznia/rodziny

.....
Miejscowość, data

Wniosek o wgląd w sytuację ucznia/rodziny

Wnioskodawca:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Sąd Rejonowy

w

Wydział Rodzinny i Nieletnich

Uczestnicy

postępowania:

.....

(imiona i nazwiska rodziców)

ul.....

.....

(adres zamieszkania)

dane małoletniego:

(imię i nazwisko ucznia, data urodzenia)

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego

.....

(imię i nazwisko ucznia, data urodzenia)

i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

(W uzasadnieniu powinny zostać uwzględnione dane osobowe ucznia oraz dane dotyczące rodziców/opiekunów ucznia. Ponadto należy zawrzeć informację na temat sytuacji w skutek, której np. popełniono przestępstwo wobec ucznia. W uzasadnieniu powinny się znaleźć także

informacje dotyczące osób, które były/są świadkami zdarzeń. W końcowej części wniosku należy uwzględnić oczekiwania Państwa względem Sądu np. podjęcie stosownych działań mających na celu ograniczenie władzy rodzicielskiej, zastosowanie środka zapobiegawczego w formie wyznaczenia kuratora sądowego dla rodziny itp.)

Przykładowe uzasadnienie:

Opis sytuacji zagrożenia dobra ucznia

.....

Mając powyższe fakty na uwadze można przypuszczać, że dobro małoletniego (imię, nazwisko ucznia) jest zagrożone a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przesyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....

podpis pracownika,

podpis specjalisty ds. pomocy uczniom krzywdzonym/koordynatora

- Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ucznia
- Należy zawsze podać imię i nazwisko ucznia i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd rozpatrzy wniosek

Załącznik 9.

**Oświadczenie o zapoznaniu się z polityką ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Szkole
Podstawowej nr 2**

OŚWIADCZENIE

Dnia.....zostałem zapoznany/-na ze Standardami Ochrony
Małoletnich w Szkole.....i zobowiązuję się do ich
przestrzegania.

.....

(Data i podpis)

Załącznik nr 10

Schematy i procedury interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dzieci obowiązujące w Szkole Podstawowej nr 2 w Wiśle.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecko przez osoby trzecie (nauczyciela, pracownika niepedagogicznego szkoły, wolontariusza, praktykanta):

Podjęzrewasz, że dziecko:

Doświadcza *przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, *wykorzystania seksualnego lub/i *zagrożone jest jego życie	<ul style="list-style-type: none">• zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzonej o krzywdzenie;• zapewnij mu wsparcie specjalistów zatrudnionych w placówce• zawiadom policję pod nr 112 lub 997
Doświadczyło jednorazowo *innej przemocy fizycznej (np. klaps, popchnięcie, szturchanie) lub *przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie)	<ul style="list-style-type: none">• zadbaj o bezpieczeństwo dziecka• zapewnij mu wsparcie specjalistów zatrudnionych w placówce• Dyrektor przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z osobą podejrzaną o dopuszczenie się przemocy wobec dziecka,• Jeśli podejrzenia potwierdziły się, ale osoba dopuściła się takiego czynu po raz pierwszy – przyznaje się do błędu przed pokrzywdzonym dzieckiem w obecności członka zespołu interwencyjnego, przeprosza za popełniony czyn, sytuacja zostaje odnotowana w notatce służbowej przez przewodniczącego zespołu interwencyjnego, a relacje dziecka z osobą krzywdzącą są monitorowane przez członków zespołu interwencyjnego• Jeśli podejrzenia potwierdziły się, a osoba nie przyznaje się do popełnienia czynu i/lub czyn został popełniony ponownie<ul style="list-style-type: none">○ zakończ współpracę (jeśli sprawca jest wolontariuszem lub praktykantem),○ rozwiąż umowę (jeśli sprawca jest pracownikiem niepedagogicznym szkoły), lub zawiadom rzecznika dyscyplinarnego, który

	wszczyna postępowanie wyjaśniające (jeśli sprawca jest nauczycielem).
Jest pokrzywdzone innymi typami przestępstw	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie; • poinformuj na piśmie policję lub prokuraturę, składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa <p>Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki.</p> <p>W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opisz, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę. Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.</p>
Doświadcza innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze)	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i zapewnij mu wsparcie specjalistów zatrudnionych w placówce • w miarę możliwości odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie; • przeprowadź rozmowę dyscyplinującą, a w przypadku braku poprawy zakończ współpracę.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osobę nieletnią, czyli taką, która nie ukończyła 17 roku życia (przemoc rówieśnicza):

Podejrzewasz, że dziecko:

<p>Doświadcza ze strony innego dziecka *przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, *wykorzystania seksualnego lub/i *zagrożone jest jego życie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie; • przeprowadź rozmowę z rodzicami/opiekunami dzieci uwikłanych w przemoc; • równolegle powiadom najbliższy sąd rodzinny lub policję wysyłając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.
<p>Doświadcza ze strony innego dziecka jednorazowo *innej przemocy fizycznej (np. popychanie, szturchanie), *przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub *innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i w miarę możliwości odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie; • przeprowadź rozmowę osobno z rodzicami dziecka krzywdzącego i krzywdzonego oraz opracuj działania naprawcze; • w przypadku powtarzającej się przemocy powiadom lokalny sąd rodzinny, wysyłając wniosek o wgląd w sytuację rodziny. <p>Wniosek złoż na piśmie do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka. We wniosku podaj wszystkie znane Ci dane dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców) oraz wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opisz, co niepokojącego dzieje się w rodzinie, co zaobserwowałeś/eś)</p>

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna.

Podejrzewasz, że dziecko

<p>Doświadcza *przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, *wykorzystywania seksualnego lub/i *zagrożone jest jego życie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od rodzica/opiekuna podejrzanego o krzywdzenie; (patrz schemat postępowania w przypadku założenia Niebieskiej Karty), • zawiadom policję pod nr 112 lub 997
<p>Doświadcza *zaniedbania lub *rodzic/opiekun dziecka jest niewydolny wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka; • porozmawiaj z rodzicem/opiekunem; • powiadom o możliwości wsparcia psychologicznego i/lub materialnego; • w przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna powiadom właściwy ośrodek pomocy społecznej
<p>Jest pokrzywdzone innymi typami przestępstw</p>	<ul style="list-style-type: none"> • poinformuj na piśmie policję lub prokuraturę, wysyłając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa
<p>Doświadcza jednorazowo *innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie), *przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub *innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zadbaj o bezpieczeństwo dziecka; • przeprowadź rozmowę z rodzicem/opiekunem podejrzanym o krzywdzenie; • powiadom o możliwości wsparcia psychologicznego; • w przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna lub powtarzającej się przemocy powiadom właściwy ośrodek pomocy społecznej ; równoległe złóż do sądu rodzinnego wnioski o wgląd w sytuację rodziny. <p>Ośrodek powiadom na piśmie lub mailowo. Pamiętaj o podaniu wszystkich znanych Ci danych dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców), opisz wszystkie niepokojące okoliczności występujące w rodzinie i wszystkie znane Ci fakty. Wniosek do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka złóż na piśmie. We wniosku podaj wszystkie</p>

	znane Ci dane dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców) oraz wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opisz, co niepokojącego dzieje się w rodzinie, co zaobserwowałeś/eś)
--	--

Procedura wsparcia ze strony szkoły dla dziecka doświadczającego cyberprzemocy.

<p>W szkole wyznaczona jest osoba/osoby odpowiedzialne za przyjmowanie i dokumentowanie zgłoszeń związanych z cyberprzemocą.</p> <p>Osobą odpowiedzialną za przyjmowania i dokumentowanie zgłoszeń przypadków cyberprzemocy jest <i>pedagog szkolny</i>.</p>
<p>1.Zgłaszanie i raportowanie:</p> <p>Nauczyciele, personel administracyjny, uczniowie powinni być zachęceni do zgłaszania wszelkich przypadków cyberprzemocy, z którymi się zetknęli.</p>
<p>2.Pierwsza pomoc psychologiczna:</p> <p>W przypadku kiedy dziecko zgłasza incydent cyberprzemocy, lub kiedy nauczyciel taki incydent zauważy, w pierwszej kolejności zapewnij dziecku wsparcie psychologiczne: przeprowadź rozmowę, wysłuchaj jego uczuć i doświadczeń oraz określ jego potrzeby.</p>
<p>3.Bezpieczeństwo w internecie:</p> <p>Jeżeli masz taką możliwość, pomóż dziecku zabezpieczyć jego profile w sieci, hasła i ogranicz dostęp do treści, które są powodem cyberprzemocy.</p>
<p>4.Kontakt z rodzicami:</p> <p>Poinformuj rodziców dziecka o incydencie i o tym, że szkoła pracuje nad rozwiązaniem problemu. Zorganizuj spotkanie z rodzicami, na którym omówisz sytuację i możliwe kroki do podjęcia.</p> <p>Zaleć rodzicom, aby zgłosili incydent odpowiednim organom ścigania (policja 997,112).</p>
<p>5.Wsparcie psychologiczne i terapia:</p> <p>Zaproponuj lub dostarcz wsparcie psychologiczne, terapeutyczne lub konsultacje psychologiczne dla dziecka, które doświadczyło cyberprzemocy. Wspomnij o dostępnych zasobach w zakresie pomocy psychologicznej.</p>
<p>6.Działania dyscyplinarne:</p> <p>Współpracuj z odpowiednimi organami wewnętrznymi szkoły (zespół ds. pomocy psychologiczno-pedagogicznej, zespół wychowawców) , aby wspólnie ustalić odpowiednie kroki działania i/lub konsekwencje dla sprawcy cyberprzemocy (kiedy sprawcą jest uczeń szkoły).</p> <p>Wyjaśnij innym uczniom jakie są skutki cyberprzemocy i zachęcaj do odpowiedzialnego zachowania w sieci.</p>

<p>7. Edukacja i prewencja</p> <p>Przeprowadź zajęcia profilaktyczne dla uczniów na temat bezpieczeństwa online, kultury internetowej i konsekwencji cyberprzemocy. Promuj odpowiednie zachowania online i wskazuj, jak reagować na cyberprzemoc. Współpracuj z nauczycielami, aby promować kulturę szkoły wolną od przemocy i cyberprzemocy.</p>
<p>8. Monitorowanie i zapobieganie:</p> <p>Monitoruj sytuację szkolną i upewnij się czy incydenty cyberprzemocy ustąpiły.</p>
<p>9. Konsultacje z ekspertami:</p> <p>Jeśli incydent jest szczególnie poważny lub wymaga specjalistycznego podejścia, rozważ skonsultowanie się z ekspertami ds. cyberprzemocy (policjant, prawnik itp.).</p>
<p>10. Raportowanie do organów ścigania:</p> <p>W przypadku poważnych incydentów lub zagrożenia bezpieczeństwa, rozważ zgłoszenie sprawy odpowiednim organom ścigania (policja 997,112).</p> <p>Wszystkie działania powinny być podejmowane w sposób poufny i wrażliwy na potrzeby i emocje dziecka. Współpraca z rodzicami jest kluczowa, aby zapewnić kompleksowe wsparcie i ochronę dziecka doświadczającego cyberprzemocy.</p>
<p>Punkt kontaktowy przeznaczony do zgłaszania nielegalnych treści w internecie, szczególnie związany z seksualnym wykorzystywaniem dzieci www.dyzurnet.pl</p>

W jakich sytuacjach cyberprzemocy wobec dzieci należy kontaktować się z policją

Kontaktowanie się z policją w przypadku cyberprzemocy wobec dzieci jest zależne od konkretnej sytuacji, ale ogólnie można rozważyć skorzystanie z pomocy organów ścigania w następujących przypadkach:

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dziecka: Jeśli istnieje dowód na to, że cyberprzemoc zagraża bezpieczeństwu fizycznemu lub psychicznemu dziecka, należy natychmiast skontaktować się z policją. Przykłady obejmują groźby śmierci, szantaż, wykorzystywanie intymnych materiałów lub inne działania, które sugerują realne niebezpieczeństwo.

2. Przemoc seksualna online: W przypadku dowodów na przemoc seksualną online, taką jak gwałt wirtualny, wykorzystywanie dziecka do produkcji pornografii dziecięcej lub innego rodzaju przestępstwa seksualne, konieczne jest zgłoszenie tego organom ścigania. Przemoc seksualna jest bardzo poważnym przestępstwem.
3. Działania przestępcze: Jeśli cyberprzemoc obejmuje działania przestępcze, takie jak kradzież tożsamości, wyłudzenie pieniędzy, rozpowszechnianie treści pornograficznych z udziałem dzieci lub inne przestępstwa związane z komputerami i internetem, należy zgłosić to policji.
4. Uporczywe nękanie: Jeśli dziecko doświadcza uporczywego nękania online, które prowadzi do znaczących zakłóceń w jego życiu lub zdrowiu psychicznym, warto zgłosić to policji. To może obejmować sytuacje, w których sprawca uporczywie próbuje zaszkodzić dziecku, wykorzystując internet.
5. Dzielenie się informacjami z potencjalnymi konsekwencjami prawnymi: Jeśli nie jesteś pewien, czy konkretne zachowanie online stanowi przestępstwo, ale masz poważne obawy co do jego natury lub konsekwencji, warto skonsultować się z organami ścigania, aby uzyskać poradę prawną i wyjaśnienie sytuacji.

W przypadku wątpliwości co do tego, czy należy zgłosić sytuację policji, warto skontaktować się z organem ds. ochrony dzieci lub specjalistyczną organizacją zajmującą się przemocą wobec dzieci, która może pomóc ocenić sytuację i zaproponować odpowiednie działania. Ważne jest, aby działać w interesie bezpieczeństwa i dobra dziecka i nie pozostawiać sytuacji bez uwagi, jeśli istnieją poważne obawy co do przemocy online.

Załącznik nr 11

Lista instytucji, w których można uzyskać pomoc w sytuacji kryzysowej:

1. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej ul. Plac B. Hoffa 3, 43-460 Wisła
Tel. 33/855 35 53
2. Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych w Cieszynie
Oddział w Cieszynie ul. J.I. Kraszewskiego 13a, 43-400 Cieszyn
Tel. 33/852 24 33, 785 190 096
Oddział w Skoczowie ul. Górecka 65a, 43-430 Skoczów
Tel. 783 966 592
3. Stowarzyszenie Sursum Corda www.sc.org.pl → zakładka „co robimy” → nieodpłatna pomoc prawna. Tam znajdziesz wykaz punktów w województwie śląskim, powiecie cieszyńskim, które świadczą nieodpłatną pomoc prawną oraz mediacje
4. Centrum Zdrowia Psychicznego
NZOZ Dziehcinka ul. Wyzwolenia 60 D, 43-460 Wisła
Tel. 33/855 24 94
5. Komisariat Policji w Wiśle tel. stacjonarny 47 85 73 710
Email: wisla@cieszyn.ka.policja.gov.pl
6. Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka działa całodobowo przez siedem dni w tygodniu.
Telefon: 800 12 12 12
Strona internetowa: <https://brpd.gov.pl/dzieciocy-telefon-zaufania-rzecznika-praw-dziecka/>
7. Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży ogólnopolski, anonimowy i bezpłatny telefon zaufania prowadzony przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę.
Telefon: 116 111
Strona internetowa: <https://116111.pl/> lub <https://fdds.pl/>
8. Telefon dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie Bezpieczeństwa Dzieci: bezpłatna i anonimowa pomoc telefoniczna i online dla rodziców i nauczycieli, którzy potrzebują wsparcia i informacji w zakresie przeciwdziałania i pomocy psychologicznej dzieciom przeżywającym kłopoty i trudności takie jak: agresja i przemoc w szkole, cyberprzemoc i zagrożenia związane z nowymi technologiami, wykorzystanie seksualne, kontakt z substancjami psychoaktywnymi, depresja i obniżony nastrój, myśli samobójcze, zaburzenia odżywiania.
Telefon: 800 100 100

Strona internetowa: <https://800100100.pl/>

9. Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie

Telefon: 22 668-70-00 lub 116 123

Strona internetowa: <https://www.niebieskaLinia.pl/>

10. Podbeskidzki Ośrodek Interwencji Kryzysowej: ośrodek jest placówką zapewniającą specjalistyczne usługi psychologiczne i hostelowe, dostępne przez całą dobę – osobom, rodzinom i społecznościom znajdującym się w sytuacji kryzysowej. Celem pomocy świadczonej przez Ośrodek jest zapobieganie powstaniu lub pogłębianiu skutków trudnych sytuacji życiowych w postaci indywidualnych i rodzinnych kryzysów.

Telefon: 33 814 62 21, 33 19288, Niebieska Linia: 33 810 07 04

Strona internetowa: <https://poik.bielsko.pl/>

11. Anonimowa i darmowa platforma wsparcia online <https://giveandgethelp.com/pl>